

דף סיכום בחינה

מזהה בחינה: 001000270240 מזהה סטודנט: 240365

שם קורס: דיני חברות

מספר מבחן: 0001

מיקום התשובה שסומנה בטופס המקור	מיקום השאלה בטופס המקור	התשובה הנכונה	התשובה שסומנה	ציון	ניקוד מירבי	הערה	מספר שאלה בטופס בחינה זה
1	1	1	1	3.00	3.00		1
1	2	1	1	3.00	3.00		2
4	3	1	4	0.00	3.00		3
3	4	3	3	3.00	3.00		4
1	5	1	1	3.00	3.00		5
1	6	1	1	3.00	3.00		6
1	7	1	1	3.00	3.00		7
4	8	1	4	0.00	3.00		8
1	9	1	1	3.00	3.00		9
1	10	1	1	3.00	3.00		10
-	11	-	-	25.00	25.00	יפה. פעם הבאה לשים לב ליישום קונקרטי על המקרה בקייס. מה עם חתו"ל של המנכל? נוסף בונס על דיון יפה ברציונאליים	11
-	12	-	-	11.00	12.00		12
-	13	-	-	22.00	22.00		13
-	14	-	-	30.00	30.00	אלופה!	14

כמות תשובות נכונות (עבור שאלות סגורות) : 8

0

ציון בחינה סופי : 107.00

מקרא צבעים

תשובה שגויה
שאלה שלא נענתה
שאלה מבוטלת

הבחינה הבדוקה בעמודים הבאים

***** לתשומת לבך, במידה וההערות מופיעות ב "ג'יבריש" יש להוריד את הקובץ למחשב ולפתוח ב - reader acrobat *****

אוניברסיטת בר-אילן
הפקולטה למשפטים
דיני חברות - (99205-02)

שנה"ל תשפ"ג, סמסטר ב', מועד א' - 09/07/2023 9:00 מטלה 1.1

מרצה: ד"ר ליבזון עדי (99205-02), גב' יעקובוביץ טל (99205-02), מר כהן יהודה
משך הבחינה: 120 דקות.

חומר עזר: ניתן להשתמש בכל חומר עזר מכל סוג שהוא.

המבחן בנוי משלושה חלקים. החלק הראשון שאלות רב-ברירה (30%) החלק השני מאירועונים (50%)
והחלק השלישי משאלת מדיניות / שאלת חשיבה (20%). יש לענות על כל השאלות.

מר זיו מנכל החברה מעוניין לבצע חלוקה. חוק החברות מגדיר בס' 301-311 את נושא החלוקה המותרת והאסורה של דיבידנד. ישנם 2 דרכים לבצע חלוקה:

דיבידנד - חלוקת רווחים לבעלי מניות, ס' 190 קובע כי לבעל מניה זכאות לדיבידנד וזו אינה עסקה חריגה עם בעל עניין אלא זכאות לרווח.

רכישה עצמית-החברה יכולה לקנות את מניותיה שלה מאותם בעלי מניות המנסים למכור אותן.

כדי שיוכל לחלק עליו לעמוד 2 מבחנים (ס' 302):

1. הרווח - בו יש שתי חלופות; או יתרת עודפים **זיום** הנפקת המניות או רווח במהלך השנתיים האחרונות.

א. מר זיו לא מצליח לעמוד כי ידוע לנו שלאורך חיי החברה נוצר הפסד מ-500 מיליון ל-200 מיליון.

ב. הוא אכן עומד כיוון שבמהלך השנתיים האחרונות אכן נוצר רווח של 20 מיליון.

בהקשר לס' זה אציין בפס"ד ברוט-דיסקונט היה מדובר על מקרה בו ברור שברבעון התשיעי החברה תפסיד ובכל זאת בחר השופט עמית (בניגוד לש' רונן בפס"ד להב) לא לתת פרשנות למבחנים ולהסתכל עליהם כמו שהם ולכן הוא לא דורש להתייחס לרבעון התשיעי למעט במקרים חריגים. **25 (11)**

2. יכולת פירעון-עליו להוכיח שאין חשש סביר שבו החברה לא תוכל לעמוד בהתחייבויותיה בשל החלוקה- מדובר על הרמה התזרימית

לפי ס' 303, ביהמ"ש יכול לאשר חלוקה גם ללא קיום מבחן הרווח במידה ומבחן יכולת הפירעון מתקיים.

יש לציין כי בכל מקרה שהדריקטוריון צריך לבדוק שהחלוקה אינה אסורה למניעת פגיעה בנושים

הרציונל:

1. דיבידנד נועד כדי לגייס הון, אם יהיה מדובר על חשבון סטטוטרי אז גם אם החברה תרצה להנפיק עוד מניות אנשים לא יהיו מעוניינים- מה שיחסום לה אפשרות להתאושש

2. משמש הרבה פעמים כגורם מאותת לשוק- להראות לשוק שהחברה בריאה וככה לאפשר לה חוסן.

יפה.

פעם הבאה לשים לב ליישום קונקרטי על המקרה בקיים.

מה עם חתו"ל של המנכל?

נוסף בונוס על דיון יפה ברציונאלים

מיזוג הוא מקרה בו בעלי מניות של החברה הקולטת רוצים לקלוט את חברת היעד לתוכה. מיזוג מצריך אישור של דירקטוריון ואסיפה של כל החברות המתמזגות (ס' 314). למיזוג שני מרכיבים:

רכיב **נכסי** - הכיוון אליו יעברו נכסי החברה.

רכיב **הוני** - הכיוון אליו יעברו מניות החברה.

צריך להבין מהו השיקול של אותם בעלי מניות, למה הם יתנגדו לאותו מיזוג.

מבחינת שליטה:

הייתי מציעה לו לעשות מיזוג הופכי - מיזוג הופכי הוא של תנועה הפוכה של הנכסים וההון. תהליך בו חברת אלף תהיה החברה הקולטת וחברה בית היא עדיין חברת בית עד אך במקרה זה בעלי החברה הממוזגת יהיו בעלי המניות של חברה בית. שיקול זה יעיל גם למנכל שיהיה בעל חברה גדולה יותר, גם לבעלי המניות שעדיין יהיו בעלי השליטה וגם מבחינת מיסוי.

* אם הנתונים נמשכים מהס' הקודם לפה אציין כי אני עדיין לא חושבת שהם יסכימו כיוון שיש כאן גם שיקול של מוניטין.

מבחינה כלכלית:

בהנחה ויסכימו **מבור** ניתן להציע להם גם הצעת רכש. גם במקרה זה במידה והנתונים נמשכים אני בספק אם תוכל החברה לרכוש אותה אך ניתן לבצע הצעת רכש אך תנאי האישור קשים יותר - אישור דירקטוריון בכל אחת מהחברות (אך ישנם "מסלולים עוקפים" המאפשרים אישור בעלי מניות בלבד).

ס'1 לחוק: הגדרת עסקה + למשה עניין אישי לפיו;

- 1- מצוי בעמדת השפעה 2- זיקה לצד השני: מחזיק במניות בחברת דלת. 3- האינטרס שם גבוה יותר, מחזיק ביותר מניות. 22
(13)
- *פס"ד ערד- זיקה עודפת קטנה עולה למצב של ניגוד עניינים-ישנו צורך בעניין אישי ממשי. (לדעתי משה עומד בתנאים.)
- משה וגיסו מחזיקים 28% מנכסי החברה ונתפסים כגוש שליטה- בעלי שליטה (ס'268+1)
- לפי דעתי משה גם עומד בתנאי הסף שכן הפעולה למען החברה (270), פעל בתום לב כי אכן חושב שהסחורה טובה (192) ובהנחה ואכן גילה לאנשים יעמוד בתנאים. (269)
- האם העסקה חריגה? אם היא אינה במהלך העסקים/בתנאי השוק/משפיעה באופן משמעותי על רווח החברה. אם היא אכן חריגה נדרשת החלטת ועדת ביקורת שתחליט מהם האישורים הנדרשים (117(א1)) + דירקטוריון. אם לא חריגה אישור דירקטוריון בלבד (271) אין בהכרח דרישה לעסקה חריגה פה.
- עסקה לפי 270(4): אישור משלש- ועדת ביקורת, דירקטוריון, א"כ ברוב בלתי נגוע/סך קולות מתנגדים מתחת ל-2%. אם יש פחות מ-2% מתנגדים אין דרישה לרוב בלתי נגוע. (275(א)(3)(1+2))

סעדים:

1. לא תיעשה באישור חסרת תוקף (280)

2. לא יגלה על העניין האישי יכולה החברה להחליט ולבטל את העסקה/לתבוע פיצוי (ס'281)

*התחמקות מאישור ע"י הקמת ח.בת פרטית, לפי הרשות לנ"ע החוק חל גם על ח.פרטית.

 אהרן יכול לתבוע על הגינת (או על חובת אמונים שהורחבה גם כלפי בעלי מניות בפס"ד קוט). אם ירגיש שקופח/הופרה ח.זהירות יכול לתבוע לפי אלסינט (מנגד דעת הרוב בצנבה לא מאפשרת) ולפי מכתשים-אגן.

מנגד אם יוכלו להוכיח שההליך התקבל בצורה תקינה וכי זו ההחלטה הטובה לחברה, יעמדו בכלל ההגינות המלאה למרותניגוד העניינים. . בנוסף: MFW- רוב של מיעוט מאשר+מתנגדים לא עולים על 2% וגם ניהול מו"מ ע"י ועדה ב"ת. (לא אומץ רשמית בארץ)

בפס"ד דיסקונט הופך הש' עמית את החלטתה של הש' רונן בפס"ד להב, שם מדובר במקרה של תנאי חלוקה במצב בו היה ברור שלאחר תקופת השנתיים (הנדרשות לשם בדיקת זכאות לחלוקה) עתיד להיווצר הפסד לאחר הרווח. נימוקו של הש' עמית היה כי כל המהות של המבחנים הם הוודאות והבהירות שלהם ואם נתחיל לתת להם פרשנות, משמעותם מתפוגגת ונהרסת. הוא אכן מחרג למקרים קיצוניים שבו הסדר החלוקה מאוד גדול ועל כניסה להפסד מאוד גדול- שם יהיה ניתן לחרוג מכלל השנתיים.

אני אישית פחות מסכימה עם האימרה לפיה טיעון זה חלש. אנמק את דעתי:

1. אני יכולה להבין למה הש' עמית בוחר להיצמד למבחנים ומסכימה עם חשיבותם של כללים ברורים. חברה חייבת להצליח לקבל ודאות, על אחת כמה וכמה במצב לא פשוט בו היא נדרשת לפירוק, תקופה טעונה וחסרת וודאות מטבעה
2. מבחינה כלכלית, החברה מגיעה למצב מכירה לרוב בגלל בעיה כלכלית, האם יהיה נכון שבתקופה קשה שכזו חברה תמצא את עצמה בין כתלי ביהמ"ש, מוציאה כספים נוספים כיוון שאין לה הוראות ברורות לפיהן תוכל להסתמך?
3. הרציונל מאחורי הבחירה בפרק זמן של שנתיים כאינדיקציה לאפשרות חלוקה הוא לאפשר לחברה את האפשרות להרים את עצמה ולגייס הון במידה ותרצה להנפיק עוד מניות. במידה ולא תוכל להראות לשוק שהיא "בריאה" אנשים לא ירצו להשקיע ובכך אנו גוזרים עליה חידלון ודאי.
4. אציין שהש' עמית לא חסם את האפשרות לסעד ע"י ביהמ"ש הוא פשוט מחרג אותו למקרים קיצוניים ולכן לא מנע ממקרים קיצוניים לקבל טיפול.

